

12. Остапенко Н. М. Особливості методики проведення експериментально-дослідного навчання з проблеми формування лінгводидактичних компетентностей студентів-філологів / Н. М. Остапенко // Вісник Черкаського ун-ту. Серія «Педагогічні науки». – Вип. 148. – Черкаси, 2009. – С. 12-17.

13. Семенов О.М. Професійна компетенція вчителя української мови і літератури : [програма спецкурсу для студентів спеціальності 7.010103 «Педагогіка і методика середньої освіти. Українська мова та література»] / Уклад. О. Семенов. – К.-Глухів : РВВ ГДПУ, 2003. – 49 с.

14. Симоненко Т. В. Теорія і практика формування професійної мовнокомунікативної компетенції студентів філологічних факультетів : [монографія] / Тетяна Володимирівна Симоненко. – Черкаси : БРАМА, 2006. – 328 с.

СТИЛІ МИСЛЕННЯ, В АЛГОРИТМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

УДК: 378.937+378.126+378.14

Сметаніна Л. С.

У статті проведений аналіз стилів мислення, які лежали в основі алгоритмічної діяльності на різних етапах розвитку науки. Виділені їх компоненти. Схарактеризовано стиль мислення, що є основою алгоритмічної діяльності на даному етапі розвитку технологій складання алгоритмів.

Ключові слова: алгоритмічна діяльність, стилі мислення, алгоритмічний стиль мислення, системно-алгоритмічний стиль мислення.

СТИЛИ МЫШЛЕНИЯ В АЛГОРИТМИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Сметанина Л. С.

В статье проведен анализ стилей мышления, которые лежали в основе алгоритмической деятельности на разных этапах развития науки. Выделены их компоненты. Охарактеризован стиль мышления, являющийся основой алгоритмической деятельности на данном этапе развития технологий составления алгоритмов.

Ключевые слова: алгоритмическая деятельность, стиль мышления, алгоритмический стиль мышления, системно-алгоритмический стиль мышления.

STYLES OF THOUGHTS WHICH ARE UNDERLAID ALGORITHMIC ACTIVITY

Smetanina L. S.

In the article the analysis of styles of thoughts is conducted. Styles of thoughts which was underlaid algorithmic activity on the different stages of development of science. Their components is selected. System-algorithmic style of thought is described.

Keywords: algorithmic activity, style of thought, algorithmic style of thought, system-algorithmic style of thought.

Постановка проблеми та актуальність дослідження. Аналізуючи концепцію інформатизації загальноосвітніх навчальних закладів та комп'ютеризації сільських шкіл, констатуємо, що до пріоритетів розвитку загальної середньої освіти в Україні відносять широке впровадження у шкільний навчально-виховний процес нових інформаційних технологій та орієнтацію на розвиваючу освіту та особистісно-орієнтоване навчання, інноваційні технології [1, с.142]. Виникає потреба у висококваліфікованих, конкурентоспроможних вчителів з високим рівнем комп'ютерної грамотності в незалежності від предмету, який вони будуть викладати. Швидко оновлення освітніх програмних продуктів ускладнює підготовку педагогів до опанування новими навчальними програмними продуктами та плідного використання їх у професійній діяльності. Освіта не встигає швидко реагувати на зміни та надавати знання, що випереджають розвиток нових інформаційних технологій. Проведені нами дослідження [2] засвідчують, що *актуальним розв'язком проблеми* може бути розвиток алгоритмічної діяльності педагога будь-якого фаху. Така діяльність створить міцне підґрунтя для самостійного навчання та опанування нових інформаційних технологій.

Постановка проблеми у загальному вигляді пов'язана з необхідністю формування у майбутніх фахівців певного рівня такої діяльності, який надасть змогу вільно розбиратися з усіма новими програмними продуктами, творчо підходити до складних задач та чітко, швидко й самостійно приймати оптимальні рішення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У цілому проблема алгоритмічної діяльності турбувала багатьох науковців в різних аспектах досліджень. У працях Л.Н. Ланди, С.І.Шапіро, Н.Ф.Талізіної та ін., алгоритмічна діяльність розглядається як один з методів навчання. Д.Кнут намагався досліджувати алгоритмічну діяльності як притаманну лише фахівцям природничого напрямку, він досліджував відмінності в діяльності класичних математиків та математиків, які мають відношення до програмування. Аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить про велику увагу до алгоритмічної діяльності, як до засобу засвоєння нових знань та вмінь. Наприклад, у дисертаційному дослідженні Русанової О.О. розглядається алгоритмічний підхід у навчанні майбутніх інженерів гірників вищих технічних навчальних закладів. І. В. Герасімова провела дослідницьку роботу з використання алгоритмічного підходу в навчанні хімії учнів. І. М. Слінкіна вивчала використання комп'ютерної техніки в процесі розвитку алгоритмічного мислення у молодших школярів. Проведені нами дослідження дають чітке визначення алгоритмічної діяльності та його обґрунтування [2].

Постановка завдання. *Невисвітленою проблемою залишається – чітке визначення особливостей мислення, яке покладено в основу алгоритмічної діяльності та впливає на її результат. Тому цілі статті* вбачаємо в аналізі стилів мислення, які формують алгоритмічний стиль мислення на різних етапах розвитку науки.

Виклад основного матеріалу. Перш ніж діяти з предметами (розбирати їх, складати щось, будувати і т.ін.), людина робить це подумки, не вступаючи в контакт з самим предметом і не вносячи ніяких змін у його структуру [3, с. 222].

Мислення – вища форма відображення дійсності в психіці, ідеальна діяльність, результатом якої є об'єктивна істина. Мислення людини розвивається та формується в процесі її особистої активної пізнавальної діяльності. Воно органічно пов'язано з практикою. Практика – джерело розумової діяльності. У свою чергу, практична діяльність неможлива без мислення, вона стимулює його постійний розвиток, сприяючи впровадженню досягнень людської думки у різні сфери життя суспільства.

Під *алгоритмічною діяльністю* розуміємо специфічну форму активності людини, що підпорядковується таким визначальним рисам, як дискретність, детермінованість, результативність (або скінченність), масовість; спрямовується на створення нового розумового продукту за допомогою алгоритму, результатом якої є власні алгоритми, побудовані з урахуванням індивідуального стилю мислення та дій людини [2].

Єдність діяльності та мислення робить необхідним, у рамках нашого дослідження, вивчити особливості мислення, яке розвивається та формується в процесі алгоритмічної діяльності, стимулює її постійний розвиток.

Результат формування алгоритмічного стилю мислення забезпечує лаконічність, точність і впорядкованість розумових операцій. Адже, за твердженням Норберта Віннера, ніщо так не впливає на розвиток творчого мислення, як добре знання алгоритмів. Треба брати до уваги й те, що будь-яка творча діяльність людини виражається певним алгоритмом [2].

Класична психологія розрізняє три основні види мислення: наочно-дієве, наочно-образне та абстрактне. Указані види мислення проявляються та існують у певних відношеннях. У розвинених формах вони можуть існувати як індивідуальні особливості мислення людей, що зумовлені характером їх діяльності, професійними факторами, відношенням першої та другої сигнальної систем та іншими причинами [3, с. 232]. Ця сукупність особливостей мислення в різних комбінаціях визначає стиль мислення людини.

Під *стилем мислення* розуміють відкриту систему інтелектуальних стратегій, прийомів, навичок і операцій, до якої особистість більш схильна через свої індивідуальні особливості (від системи цінностей і мотивації до характерологічних властивостей). Деякі дослідники визначають стиль мислення як систему нормативних розпоряджень, що формують підхід до діяльності та її результатів.

Для досягнення високої продуктивності алгоритмічної діяльності необхідне не тільки відповідне ефективне застосування придбаних у процесі навчання знань та вмій, потрібна наявність певного стилю мислення. Проаналізуємо особливості та спробуємо виокремити компоненти стилю мислення, що формує підхід до алгоритмічної діяльності та її результатів.

Алгоритмічність мислення за своїм конкретним змістом та формами буття якісно відрізняється від алгоритмічності виробничої діяльності. Але в межах алгоритмічного засобу діяльності від цих відмінностей абстрагуються та розглядають процеси, що здійснюються практично та подумки, як дещо однорідне. Об'єктивною основою такого абстрагування є тотожність буття та мислення, відображення в мисленні шляхів, засобів та форм практично-перетворювальної діяльності людини (за О. І. Кедровським).

Спробуємо виокремити, які саме властивості притаманні алгоритмічній діяльності.

Через те, що центральним поняттям алгоритмічної діяльності є поняття алгоритму, робота за ним, робота спрямована на його створення, то й аналогічно з еволюцією становлення визначення поняття алгоритму, у відповідності до змін, пов'язаних з технологіями його використання, змінювалось і визначення стилю мислення, яке знаходиться в безпосередньому тісному зв'язку з цим видом діяльності.

Центральна наукова галузь, яка найчастіше використовує алгоритми та займається їх розвитком, — це інформатика. Зміни, що відбуваються в технологіях програмування, пов'язані, насамперед, зі змінами у побудові алгоритмів. З винаходу нового алгоритму і починається нова технологія. Такі зміни потребують змін у стилі мислення людини, та у відповідні періоди отримують спеціальні назви.

Проаналізуємо особливості технологій складання алгоритмів на різних етапах еволюції програмування та відповідну зміну в специфіці стилю мислення на протязі становлення технологій програмування.

Наприкінці шістдесятих років науково-технічна революція почала вимагати для сфер науки, управління, виробничої діяльності тощо особливого стилю людського мислення, яке характеризувався точністю, визначеністю, формальністю, тобто тими якостями, які в найбільш яскравій формі виражені в алгоритмічній діяльності.

Д. Кнут наводить приклади досліджень різних учених (див., наприклад, Грюнбергер) та зауважує: «Вважаючи обчислювальну математику вивченням алгоритмів, я стверджую, що в першому наближенні 2% всіх людей «мислять алгоритмічно» — у тому значенні, що вони можуть легко міркувати про алгоритмічні процеси». Він намагається скласти яскраве уявлення про те чи існує алгоритмічне мислення, і чи можна протиставити його класичному математичному на проведеному експеримент, аналізуючи стиль викладання матеріалу на випадково відібраних сторінках у класичних математичних книгах.

Проведений ним контент-аналіз підкреслив, що не існує «математичне мислення» як окреме, ізольоване поняття; математики використовують безліч різних способів мислення, а не тільки один. На думку дослідника, краще представити собі модель, у якій люди володіють деяким набором типів мислення, щось типу генів у ДНК. Можливо, що програмісти і математики дуже схожі в тому сенсі, що в тих та тих виділяються декілька загальних типів мислення, хоча є типи, притаманні тільки математикам або тільки програмістам.

Ось які висновки Д. Кнут виокремив стосовно математичних викладок «хороших» математиків, у їх судженнях:

1. Майже немає поняття «складності», або економічності, дії;
2. Не вистачає поняття, пов'язаного з «операцією привласнення», яка змінює кількісні дані. Більш точно, не використовується поняття, пов'язане з динамічним визначенням стану процесу на цей момент, на декілька кроків вперед, по закінченні;
3. Немає нічого схожого на операцію привласнення « $n=n+1$ », тобто немає розуміння роботи алгоритму привласнення, який передбачає зміну значень параметру в процесі вирішення деякої задачі;
4. Програмісту, здається більше, ніж традиційному математику, подобається спілкуватися з множиною достатньо різних випадків. Структури да-

них в обчислювальній математиці не повинні бути однорідними, алгоритм може містити безліч різних кроків.

Водночас певний зв'язок між математичним та алгоритмічним вбачає С. - І. Шапіро. «Усі галузі наук без виключення розвиваються шляхом все більшого використання точних математичних залежностей та закономірностей». Досягнення «мислячих» математичних машин потребували перегляду погляду на алгоритми як на механічні правила. Стислість, зв'язність, виводимість великої кількості алгоритмів, характерне для математики як науки та навчального предмету, формують у людини особливий математичний стиль мислення, елементи якого легше піддаються опису за допомогою алгоритмів.

Технології програмування цього часу носять назву технологій процедурного або структурного програмування. На думку багатьох фахівців (Д. Кнут, А. П. Єршов, Ю. А. Первін), для цього періоду характерний операційний стиль мислення та становлення алгоритмічного.

Спочатку А. П. Єршовим для визначення стилю мислення, притаманного програмістам того часу, які в силу специфіки своєї діяльності опинились на передовій науково-технічного прогресу, використовувався термін «програмістський стиль мислення». Але згодом, було показано, що на знання, вміння та навички «програмістського стилю мислення» безпосередньо спираються істотно більш загальні, загальнокультурні вміння і навички: планування, пошук, моделювання, спілкування, інструментування своєї діяльності. Тобто цей стиль мислення може бути характерний для різних видів діяльності, не лише для програмування. Для сукупності цих умінь і навичок А. П. Єршов запропонував термін «операційний стиль мислення». Операційний стиль мислення представляється множиною навичок розумових дій, які необхідні кожній сучасній освіченій людині, а саме: вміння планувати структуру дій, уміння будувати інформаційні моделі, вміння організувати пошук інформації, уміння дисциплінувати й структурувати спілкування, уміння інструментувати свою діяльність.

Основою технології програмування цього часу була процедурна або алгоритмічна організація програмного коду. Центральним поняттям цієї методології було поняття алгоритму, під яким, у загальному випадку, розуміється деяке розпорядження точно виконати певну послідовність дій, спрямованих на досягнення заданої мети або рішення поставленої задачі. З часом, розробка великих програм перетворилася на серйозну проблему і зажадала їх розподілу на дрібніші фрагменти. Основою для такого розподілу якраз і стала процедурна декомпозиція, згідно з якою окремі частки програми або модулі були підмножиною процедур для вирішення деякої сукупності завдань. У цей же час зароджується й поняття *алгоритмічного стилю* мислення, який є специфічним стилем мислення, що припускає вміння створювати алгоритм, для чого необхідна наявність розумових схем, які сприяють баченню проблеми в цілому, її рішення крупними блоками з подальшою деталізацією і усвідомленим закріпленням процесу отримання кінцевого результату в мовних формах.

Для того щоб мислення можна було визначити як алгоритмічне, воно повинне задовольняти всім характерним рисам алгоритмічного способу діяльності.

Основний елемент алгоритмічного мислення – алгоритм – послідовність дій (процес). Алгоритмічне мислення є мисленням чіткої формалізованої логіки послідовних міркувань. Коли студент правильно описує той чи той процес на мові алгоритму, можна стверджувати при верифікації алгоритму комп'ютером, що студент сформулював опис процесу абсолютно логічно і послідовно.

Алгоритмічний стиль мислення – це система розумових способів дій, прийомів, методів і відповідних їм розумових стратегій, які спрямовані на вирішення як теоретичних, так і практичних завдань, та результатом яких є алгоритми як специфічні продукти людської діяльності.

Алгоритмічний стиль мислення дозволяє згорнути довгі послідовності дій у короткі схеми і навпаки, розгорнути в думках короткі схеми в довгі послідовності дій. Увесь сенс алгоритмізації і полягає в тому, що ми здатні за допомогою алгоритмічних конструкцій компактно описувати і задавати як величезні послідовності дій, так і величезні масиви інформації.

Компоненти алгоритмічного стилю мислення:

1. Аналіз необхідного результату і вибір на цій основі початкових даних для вирішення проблеми.

2. Виділення операцій, необхідних для вирішення.

3. Вибір виконавця, здатного здійснювати ці операції.

4. Впорядкування операцій і побудова моделі процесу рішення (у тому числі й графічне представлення процесу вирішення).

5. Реалізація процесу рішення і співвідношення результатів з тим, що слід було отримати.

6. Корекція початкових даних або системи операцій у разі неспівпадання отриманого результату з передбачуваним.

До специфічних властивостей алгоритмічного стилю мислення відносимо:

1. Дискретність (покроковість виконавця алгоритму, конкретизація дій, структуризація процесу виконання операцій);

2. Абстрактність (можливість абстрагування від конкретних початкових даних і перехід до рішення задачі в загальному вигляді);

3. Усвідомлена закріпленість у мовних формах (уміння представити алгоритм за допомогою деякої формалізованої мови).

Швидкий розвиток ІІТ ставив нові вимоги до програмних продуктів. Стає очевидним, що традиційні методи процедурного програмування не здатні впоратися ані зі зростаючою складністю програм і їх розробки, ані з необхідністю підвищення їх надійності. У другій половині 80–х років виникла актуальна потреба в новій методології програмування, яка була б здатна вирішити весь цей комплекс проблем. Такою методологією стало об'єктно–орієнтоване програмування (ООП).

Фундаментальними поняттями ООП є поняття класу і об'єкта. При цьому під класом розуміють деяку абстракцію сукупності об'єктів, які мають загальний набір властивостей і проявляють однакову поведінку. Кожен об'єкт у цьому випадку розглядається як примітник відповідного класу.

Основними принципами ООП є спадкоємність, інкапсуляція і поліморфізм. Технології програмування змінюються, тож змінюються й вимоги до створення алгоритмів роботи, а тим самим змінюється й стиль мислення при побудові

алгоритмів. Перехід до об'єктно—орієнтованої парадигми створення і використання засобів інформаційних технологій не заперечує необхідності формування алгоритмічного стилю мислення, але розширює це поняття.

У таких умовах науковці роблять спробу виявити нові стилі мислення, дати їм характеристику, порівняти з алгоритмічним. У контексті мислення, що необхідно при програмуванні, зараз у літературі, присвяченій інформаційним технологіям, розглядаються поняття алгоритмічного та об'єктно-орієнтованого стилю мислення. Деякі автори розширюють поняття алгоритмічного стилю мислення до імовірісно-алгоритмічного, інші — формулюють об'єктне мислення як окремий стиль.

Імовірісно-алгоритмічне мислення розглядається нами як здатність фахівця в галузі НІТ не тільки засвоювати і здійснювати операції в межах заданого логічного дерева, але і самостійно будувати нові логічні гілки, для досягнення кращого результату, виходячи з нових вимог.

З огляду на сучасний стан програмування, порівнюючи об'єктне і алгоритмічне мислення, ми порівнюємо асоціативно-образне і абстрактно-логічне мислення з логічним мисленням на знаковій основі. Образним мисленням людина володіє спочатку, знакове мислення отримується повною мірою в результаті тривалого навчання.

Об'єктний стиль мислення припускає вміння розділити складну систему на об'єкти і збудувати їх ієрархію, тобто провести об'єктну декомпозицію системи, а потім описати поведінку цих об'єктів. Основною операцією при такому стилі є об'єктно-орієнтована декомпозиція, розкладання об'єктів. Всілякі класифікації з різними логічними підставами і логічні методи формування понять складають значну частину методів, використовуваних при такому стилі мислення. При описі подій використовується алгоритмічна декомпозиція системи і необхідний алгоритмічний стиль мислення.

Компонентами об'єктного стилю мислення є:

1. Аналіз наочної області завдання і виділення об'єктів (реальних і абстрактних), побудова їх ієрархії.

2. Виділення основних подій.

3. Реалізація процесів обробки подій.

4. Аналіз поведінки системи і корекція об'єктної моделі і алгоритмів обробки подій у разі неспівпадання отриманого результату з передбачуваним.

До специфічних властивостей об'єктного стилю мислення відносяться:

1. Високий рівень абстрактності, який полягає у виділенні істотних характеристик об'єкту і абстрагуванні від його властивостей, неістотних для вирішення конкретного завдання;

2. Усвідомлена закріпленість у мовних формах, що припускає віддзеркалення побудованої об'єктної моделі завдання на деякій формалізованій мові;

3. Цілісність сприйняття складної системи, представлення її у вигляді сукупності взаємодіючих об'єктів.

Об'єктний підхід має переваги перед алгоритмічним в моделюванні структур фізичних систем, особливо складних. У цьому полягає заперечення алгоритмічного підходу об'єктивним, як діалектичній протилежності. Практика показує, що об'єктна парадигма стала загальноприйнятою і домінує в інформаційних технологіях. З іншого боку, об'єктний підхід знаходиться в діалектичній

єдності з алгоритмічним і без нього існувати не може, оскільки формальний опис конкретних фізичних процесів об'єктів робиться алгоритмічно. Домінування гібридних об'єктно-алгоритмічних мов програмування на сьогоднішній день показує, що ефективним є підхід, що поєднує об'єктний аналіз систем і гібридну об'єктно-алгоритмічну формалізацію процесів.

До найбільш специфічних принципів цієї концепції З. Н. Курлянд відносить формування алгоритмічних і евристичних прийомів розумової діяльності і спеціальну організацію мнемічної діяльності. Формування різноманітних прийомів розумової діяльності можна поділити на прийоми раціонального мислення, що піддаються законам формальної логіки, передбачають виконання дій за певним порядком, правилом — алгоритмом. Донедавна вважалося, що алгоритмічні дії мають лише репродуктивний характер і сприяють формуванню репродуктивного мислення, але різноманіття задач не тільки в практиці використання комп'ютерів, а й у професійній діяльності потребують від фахівців побудови нових алгоритмів, які вже не можливо вважати продуктом репродуктивного мислення.

Висновки. Підсумовуючи проведений аналіз технологій побудови алгоритмів на сучасному етапі розвитку науки, спробуємо виокремити компоненти стилю мислення у розумінні відкритої системи інтелектуальних прийомів, навичок і операцій, що формують підхід до алгоритмічної діяльності та її результату.

Узагальнений підхід урахує об'єктну (системну) парадигму програмування та спирається на необхідність попередньої підготовки алгоритмів вирішення будь-якої задачі.

Компонентами цього стилю мислення є:

1. Аналіз необхідного результату і вибір на цій основі початкових даних для вирішення проблеми.
2. Аналіз вихідних даних завдання, виділення об'єктів завдання (реальних і абстрактних), побудова їх ієрархії.
2. Виділення властивостей та операцій, необхідних для побудови системи вирішення.
3. Вибір методів, засобів та прийомів здійснення операції для реалізації системи рішення.
4. Упорядкування операцій і побудова алгоритмів системи рішення (у тому числі графічне представлення).
5. Реалізація алгоритмів системи рішення і співвідношення результатів з тим, що слід було отримати.
6. Аналіз поведінки системи і корекція початкових даних та властивостей об'єктів та алгоритмів обробки подій у разі неспівпадання отриманого результату з передбачуваним.

Через поєднання підходів, такий стиль мислення визначимо як *системно-алгоритмічний*.

Перспективи подальших досліджень. У рамках дослідження, актуальним залишається питання наявності компонентів вказаного стилю мислення саме в майбутніх учителів суспільно-гуманітарного напрямку. Для розв'язання цієї проблеми у подальшому з'ясуємо особливості підготовки майбутніх учителів суспільно-гуманітарного напрямку, місце алгоритмічної діяльності в ній. А також проаналізуємо особливості стилю мислення майбутніх фахівців

суспільно—гуманітарного напрямку, який формує підхід до професійної діяльності та її результатів.

Література

1. Нормативно-правове забезпечення освіти України : в 4ч. — Х. : Видавн. «Основа», 2004. — 144 с.

2. Сметаніна Л.С. Алгоритмічна діяльність майбутнього вчителя у системі професійної підготовки вчителів гуманітарного напрямку / Л.С. Сметаніна / Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського : [зб. наукових праць]. — Одеса : ПДПУ ім. К. Д. Ушинського, 2007. — Вип. 5- 6. — С. 14-21.

3. Ліненко А. Ф. Теорія і практика формування готовності студентів педагогічних вузів до професійної діяльності: автореф. дис... докт.пед. наук: 13.00.01; 13.00.04/Алла Францівна Ліненко. Інститут педагогіки АПН України. — К., 1996. — 44 с.

ПОЛИКУЛЬТУРНОЕ ВОСПИТАНИЕ СТУДЕНТОВ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ УНИВЕРСИТЕТОВ В МНОГОНАЦИОНАЛЬНОМ РЕГИОНЕ

УДК: 378.937+378.14+44 (англ.)+15.019
Ирхина Ю. В.

В статье анализируются цель и задачи поликультурного воспитания студентов, рассматриваются функция, уделяется внимание культурологической направленности филологического образования.

Ключевые слова: поликультурное воспитание, личность, межкультурное общение, многонациональность, толерантность.

ПОЛКУЛЬТУРНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ У БАГАТОНАЦІОНАЛЬНОМУ РЕГІОНІ

Ирхина Ю. В.

У статті проаналізовано мета та завдання полікультурного виховання студентів, розглянуто функції, приділено увагу культурологічній спрямованості філологічної освіти.

Ключові слова: полікультурне виховання, особистість, міжкультурне спілкування, багатонаціональність, толерантність.

THE TASKS OF POLY CULTURAL UPBRINGING OF PEDAGOGICAL UNIVERSITIES STUDENTS IN MULTINATIONAL REGIONS

Irchina J. V.

The article analyzes the role of polycultural upbringing in modern society. The functions of multinational regions are determined. The ways of the forming such relations at the pedagogical universities are described.

Key words: polycultural upbringing, personality, intercultural relations, multinational region, tolerance.

Культура миролюбия людей разных возрастов, национальностей, регионов — одна из ценностей будущего человечества. Ее развитие возможно в про-